سهشنبه آرا
روزنامه مردم مشهد
بسته فرهنگی اجتماعی
دوشنبه ۲۶ تیرماه ۱۳۹۶/ شماره ۲۳۱۳
www.shahraraonline.com

شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹ ■ شماره تماس: ۵- ۳۷۲۸۸۸۸۱ ■ Email:info@Shahrara.com ■ www.shahrara.com ■ www.PhotoShahr.ir ■ www.caferesane.ir

با حضور وزیر ارتباطات انجام شد

افتتاح فاز سوم شبکهٔ ملی اطلاعات

صفحه ۱۴

در «صفحهٔ آخر» امروز می‌خوانید

آن روی سکه نه، آن رو!

صفحه ۱۶

جانشین سرپرست دادسرای عمومی و انقلاب مشهد خبر داد

کشف ۷۳ کیلو حشیش از یک قاچاقچی

صفحه ۱۵

شاید یکی از قربانی کنندگان اصلی کودکان بی‌گناهان خود ما باشیم

ما متهمیم

بیشتر خانواده‌ها به کودکان خود می‌گویند که «با غریبه‌ها صحبت نکن.» و «چیزی از آن‌ها نگیر.» و «به‌دنبال آن‌ها راه نیفت.» و صحبت‌های دیگری از این قبیل، اما باید به این نکته توجه داشت که این قبیل توصیه‌ها لازم است، اما کافی نیست، چراکه گاهی کسانی که دست به سوءاستفادهٔ جنسی از کودک می‌زنند جزو آشنایان کودک هستند. به یاد داشته باشید که کودکان به‌راحتی اعتماد می‌کنند و حتماً لازم نیست...

صفحه ۱۲

گزارشی از بازار داغ شخصیت‌های کارتونی غربی در میان اسباب‌بازی‌های ایرانی به مناسبت آغاز فصل فراغت کودکان و نوجوانان

عروسک‌بازی یا جریان‌سازی؟

صفحه ۱۰

دیدگاه

علیرضا لبش

فاجعه‌ای بزرگ‌تر از بحران آب

ازدست دادن نابغه و نخبه یک ضایعهٔ جهانی است. نخبه‌ها و نابغه‌ها تعدادشان کم است و به‌گونه‌ای میراث جهانی محسوب می‌شوند. آن‌ها هستند که جهان را جای دلنشین‌تری می‌کنند. آن‌ها هستند که پایه‌های علم بشر را ذره‌ذره جابه‌جا می‌کنند. گاهی عصارهٔ یک ملت یا عصارهٔ یک قرن یک نام است، نامی که جهان آن قرن یا آن ملت را به آن نام می‌شناسند. یک نسل باید بیایند و بروند تا یکی از آن میان بَرشود و به بالا رود، یکی که استعداد تمام آن نسل و تمام ذخیرهٔ ژنتیکی یک ملت در اوست، یکی که بعد از آمدن و درخشیدنش یک نژاد و ملت به خودشان می‌بالند. یک نسل به خودشان می‌بالند که در زمان حیات او زندگی کرده‌اند. یک جنسیت به خودشان می‌بالند که او از آن جنسیت بوده است. در کل انسان به‌سبب وجود او به خودش می‌بالد. اگر نبودند نابغه‌های بزرگ و پیام‌آوران صلح و شادی، اگر نبودند زنان و مردان برگزیده، امروز چطور می‌توانستیم به انسان بودن خود ببالیم؟

چندوقت پیش دوست مستندسازی پیش من آمد و از من خواست که در فیلم مستندش شرکت کنم و چند سؤالش را جواب بدهم. سؤالات بیشتر دربارهٔ جواب انسان به آینده و خود بود. یک سؤال مرا خیلی به فکر فرو برد. پرسید: «به انسان بودنت افتخار می‌کنی و چرا؟». فکر کردم، اگر مصداق انسان شمر، هیتلر، صدام، موشه دایان، قاتل آتنا و دیگر اشرار ریزودرشت تاریخ باشند، چیزی برای افتخار وجود ندارد و باید برای انسان بودنم دربرابر همهٔ موجودات دیگر شرمسار باشم، برای اینکه بسیاری از موجودات را منقرض کرده‌ام تا خودم به حیات ادامه دهم، حیاتی سرتاسر ننگین که در آن به هم‌نوعان خودم هم رحم نکرده‌ام. اما، اگر مصداق انسان پیامبران و صالحان و امامان، مولوی، خیام، ادیسون، گاندی،...

ادامه در صفحه ۱۰

در نکوداشت استاد محمدباقر کلاهی اهری مطرح شد

امتداد منطقی شیوهٔ خراسانی

وحدت- نشست نکوداشت استاد محمدباقر کلاهی اهری با حضور جمعی از شاعران خراسانی عصر شنبه در مشهد برگزار شد. به گزارش شهرآرا، در این نشست که به همت انجمن شعر «بروسان» در محفل ادبی استاد محمود یاوری‌زاوه برگزار شد از کتاب در وطن سنجاقک‌های کلاهی اهری رونمایی شد.

■

شاعری هدف نیست

رضا یاوری، شاعر سپیدسرا و دبیر اجرایی این نشست ادبی، در سخنانی کوتاه گفت: «شاعری هدف نیست و مسیر است و مادامی که ما در این مسیر هستیم شاعریم.». وی افزود: «محمدباقر کلاهی اهری بی‌شک شاعر است، شاعری که در انزوا و به‌دور از هیاهوی رسانه به‌سر می‌برد و می‌نویسد، چون نوشتن قسمتی از زندگی اوست.».

■

امتداد شیوهٔ خراسانی

حسین صالحی، شاعر و منتقد، دربارهٔ شعرهای کلاهی اهری گفت: «استاد کلاهی از همان نخستین مجموعه، یعنی بر فراز چار عناصر، که در حدود چهل سال پیش منتشر کرده است ازنظر فرمی راهی مجزا از معاصرانش را در پیش گرفته است. در آن ایام، به‌سبب تلاطم‌های اجتماعی خاص خود، شعر سپید به‌طرز محسوسی تحت‌تأثیر زبان شاملو بود. طرفداران شعر حجم نیز صورت دیگری از زبان را می‌آزمودند. اشعار دههٔ پنجاه زبانی پیچیده دارند که فهم شعر را برای مخاطب ناآشنا یا کمتر آشنا دشوار می‌کند.». وی افزود: «اما شعر کلاهی زبانی ساده دارد، زبانی که گاهی به گفتار نزدیک می‌شود. زبان در طرز خراسانی البته از دیرباز همین پیشینه را داشته است و زبان شعر کلاهی را می‌توان «امتداد منطقی شیوهٔ خراسانی» نامید.». صالحی گفت: «استفاده از ظرفیت‌های مغفول زبان مانند محاوره، اصطلاحات خاص مناطق زبان فارسی، تعابیر ترکیبی همراه با ایجاد اضافه‌های تشبیهی و استعاری از ویژگی‌هایی است که شعر کلاهی را به شیوایی و بیانی نورسانده است. گوناگونی صور خیال، تعابیر و معانی در شعر کلاهی حیرت‌انگیز است؛ درواقع می‌توان گفت او با تمامی پدیده‌های عینی و ذهنی زندگی برخوردی شاعرانه دارد. او گاهی تصورات ذهنی را در حوادث جاری زندگی بیان می‌کند. گوناگونی بیان و تنوع مضامین در شعر او ملال و تکرار را از بین برده است.». صالحی گفت: «محمدباقر کلاهی اهری بیش از چهل سال است که در عرصهٔ ادبیات فعالیت دارد. او از جمله معدود کسانی است که توجهی به جریان‌ها و زدوبندهای معمول در این حیطه نداشته است. حتی آن گونه که بسیاران دیگر دغدغهٔ نگاه مخاطب را دارند این نگرانی در آثار او دیده نمی‌شود. شاعری پرکار است و کارنامه‌ای قابل قبول ارائه کرده است.».

■

طبع درویشی

در ادامهٔ این نشست علی عربی، شاعر و منتقد ادبی، گفت: «شاید تنها چیزی که در حین خواندن کتاب در وطن سنجاقک‌ها به ذهن من رسید این بود که در لحظهٔ خواندن این کتاب دائم در حال تجربهٔ حالت‌های روحی مختلف و متضادی بودم؛ گاهی خوشحال می‌شدم، گاهی ناراحت می‌شدم و بعضی وقت‌ها عصبانی می‌شدم و کسالت تنها حالتی بود که هیچ‌وقت به‌سراغ من نیامد. این کتاب آن‌قدر مرا به‌هم ریخت که حال خودم را نمی‌دانستم، یک نوع به‌هم‌ریختگی دوست‌داشتنی که کمتر اثری می‌تواند این حس را در خواننده ایجاد کند.». وی افزود: «نام کتاب خودش جهانی است که نیاز به ساعت‌ها تحلیل و تفسیر دارد. یک جهان‌بینی و راز خاص در زندگی سنجاقک‌ها وجود دارد. این کتاب برای من یک امید است، یک امید تاریک، چون در بسیاری از سطرها با واژه‌های «سیاه» و «تاریک» روبه‌رو می‌شویم. کلاهی در این کتاب با کلماتش به ما می‌فهماند که انتهای نور همان تاریکی است و در آنجاست که می‌شود نورها و جهان نور را تک‌تک به‌روشنی و با رنگ‌های جدید شناخت و شعر را نیز در همین نقطه می‌توان شناخت و کلمه را نیز در همین نقطه می‌توان شناخت. اما افسوس که محمدباقر کلاهری اهری هیچ‌گاه متناسب با جایگاهش شناخته نشده است، همان‌طور که اخوان آن‌طور که باید شناخته‌شده نیست. شاید این حاصل طبع درویشی این شاعر است. گوشه‌نشینی کلاهی و دوری او از هیاهوی ادبیات یکی دیگر از دلایل این است که امروز کلاهی اهری را تمام علاقه‌مندان به ادبیات نمی‌شناسند.». محمدباقر کلاهی اهری متولد سال ۱۳۲۹ است. نخستین مجموعه شعر او با عنوان بر فراز چار عناصر در سال ۱۳۵۵ منتشر شد. باغی در منقار بلبلی، از نو تازه شویم، کاش، دفتری از گزیدهٔ ادبیات معاصر، کلاغ و آوازهای عاشقی از دیگر مجموعه شعرهای منتشرشدهٔ این شاعر هستند. این شاعر پیش‌کسوت خراسانی از جمله برگزیدگان خراسانی جشنوارهٔ بین‌المللی شعر «فجر» است.